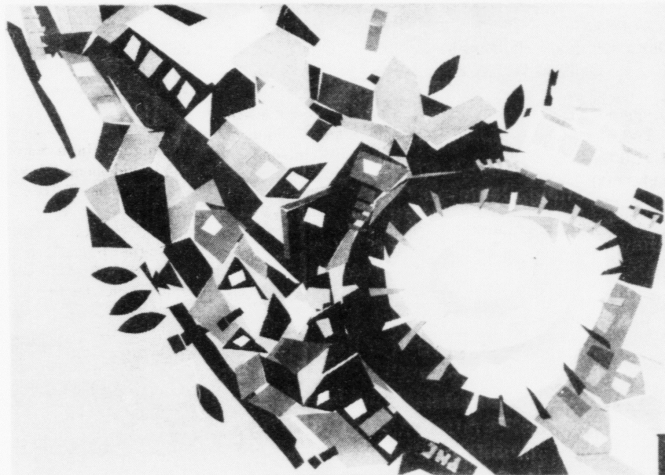

Mest úr Havnini

Listamaðurin Philippe Carré letur týsdagin upp ramsýning við klippmyndum í Norðurlandahúsinum

Týsdagin tann 4. sept. 90 letur upp í listaframsýning við myndum hjá Philippe Carré í Dansistovuni í Norðurlandahúsinum.

Framsýningin kallast »Alvatinganest«, og er við klippmyndum úr Føroyum. Hesaferð eru myndirnar eina mest úr Havn, — gamla Havnin, Tinganes, Eystaravág, Vestaravág, undir Ryggi, Vaglið o.s.fr. Myndirnar leiða áskoðaran gjøgnum gøturnar, smøgurnar og skotini í hjartanum í býnum.

Heitið »Alvatinganest« lýsir sambandið millum dreyms og veruleika — fatanin manað fram av gomlu Havnini.

Philippe Carré er føddur

20. august 1953 í Bourgogne í Fraklandi. Hann hevur lisið á l'Institut français de Photographie í Paris 1971-73 og hevur starvast í franska sjónvarpinum sum filmstefnikari. Vetarhálvuna 1986-87 gekk hann á tekniskeiði á Grafiska skúlanum í Árhús.

Summarið 1975 var hann fyrstu ferð í Føroyum og ferðaðist, og vitjaði síðani aftur fleiri ferðir. Síðan summarið 1987 hevur hann verið búfastur. Hann ger myndir til bókur, tónleik og plátur, men mest lýsir hann í myndum sínar kenslur og hugnám av »klettunum«. Hann fæst serliga við at gera

Klippmyndirnar hava motiv úr Havnini

myndir úr pappirsklippi. Hetta myndaslagið fór hann undir fyrstu ferð, tá hann var í Føroyum í 1981. Síðan hevur hann havt klippmyndir við føroyskum myndevnum á Ólavssøkuframsýningum, ella »Ólav Halga« niður at halda í oyruni á Saddam Hussein — eftirnavnið minnir forrestin ikki sørt um Sundstein...

Framsýningin »Alvatinganest« er opin til 20. september. Við eru 21 myndir.

300 miljónir fara at vænta í

À tingfundi í gjár legði Ivan Johannesen, fíggiarmálaráðgjafi fram uppskot til fíggiarlóg fyrri komandi ár.

Í Fíggiarlógaruppskotinum eru inntøkurnar mettar til 2.7 mia. og rakstrarútreiðslurnar til 2.667 mia. Harafturat koma útreiðslurnar til flógur, sum eru mettar til 284 miljónir. Sostatt verða 250 miljónir í halli. Afturat teimum koma tær 41 miljónirnar í gjaldfóris-

frágongd. Tí verður gjaldfórisfórvurin 291 miljónir sambært fíggiarlógini fyrri 1991.

Áttalan er í fyrsta lagi at fígga henda gjaldfórisfórvur við at umleggja effektivt veðhald til lán. Í øðrum lagi við fígging til ítøkiligar ætlanir og í triðja lagi sum lán til at styrkja gjaldfóri landskassans sum heild, sigur landsstýrið.

Landsstýrið heldur

tað vera ógjørlegt at fáa vent gongdina frá einum ventaðum halli uppá millum 5 og 600 miljónir til javnvág eftir bert einum ári, verður m.a. sagt í viðmerkingunum til fíggiarlógaruppskotið.

Vit fara í komandi bløðum at víðgera teir ymisku partarnar av fíggiarlógini.

tór.

Tjaldrið sigur mæ, mæ, mæ

Mangan hevur ein hug at spyrja: Hvør er meiningin við øllum tí, sum fer fram.

Føroyski gerandisdagurin hevur eitt nú hesa seinastu vikuna av álv-ara lagt upp til henda spurning.

Ikki minst, nú hin burturvilsta »Kongsbókin« og tilhoyrandi innskrivaða »Seyðabrævið« eru komin aftur í aftur, og nú norðmenn hava vavt seg sjálfvan upp í kreppuna í Miðeystri.

»Tjaldrið« avstað

Fyri at taka tað seinna fyrst: Eftir at danir meiri ella minni hava lagt trýst á gomlu ríkisfelagar sínar í Noregi, boygdu Syse og teir seg.

Tí er nú eitt norskt skip á veg í Persaflógvan at »hjálpa til«. Talan er um eitt sjóverjuskip við kanón umborð.

Hetta er avgjørt nakað, ið átti at vakt tankan í okkara fremsta rað um, at føroyingar eisini áttu at sýnt Samcindu Tjaldrið um samhug og sent annaðhvørt »Tjaldrið« ella »Ólav Halga« niður at halda í oyruni á Saddam Hussein — eftirnavnið minnir forrestin ikki sørt um Sundstein...

Líka frægt

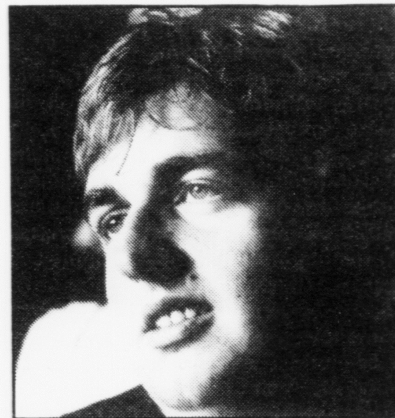
Í hvussu er má tað metast sum eins klókt og tað er at senda »Tjaldrið« upp til New Foundlands at ansa eftir har.

Tá vit nú einaferð hava møguleikan at standa mót við aðrar í hernaðarlaga sæddum maritimum fólka, eigur kjansurin ikki at fara framvið.

»Mæ, mæ, mæ...« Tað næsta, sum hesa vikuna hevur upptikið fólk — ella rættari: Sum fólk eru vordin noydd at lata seg upptaka av, er »Kongsbókin« og so tað vælsignaða »Seyðabrævið«.

Eftir at hava verið í útlegd í margfald mannaminni, eru hesi miðaldarvirði føroyinga komin aftur til Føroya.

Hetta hevur havt so stóran týðning, at nevnd síðan 1987 hevur av øllum alvi arbeitt fyrri hesi sök.

Arbeiddskapandi

Og hvat tá?

Uttan í hvussu er »Seyðabrævið« høvdu Føroyar sæð illa út. Ikki hevði verið væl státt, um hetta týðningarmikla bræv í allari framtíð framhaldandi skuldi dvølt í Svalandi.

So høvdu í hvussu er tey fólkini verið arbeidslleys, sum nú uttan iva fáa sum livsyrki at kanna og granska hetta bræv, til funnið er fram til teir ófatiliga dýrgripir og loyndardómar, sum í hesum brævi fjala seg.

Gott, Signar

Ikki er ofta, at føroyingar duga so væl at sýna gestablíðni, sum okkara varaløgmaður sýndi tað mikukvøldið, tá hann røddi fyrri svenska mentamálaráðharanum Bengt Göransson.

Sviin fekk eitt snarskeið í føroyskum, sum uttan minsta iva fer at koma honum til góða seinni. Tí aftur kemur hann óivað, sum tosað varð um norðrønt samstarv av øllum teimum røðandi.

Annars er ófatiligt, at sviar í hesum góðu post-sambandsdøgum ikki bara settu eitt vanligt frimerki á hatta brævið — ella hvussu við telefaksi?

Óforsvarligt

Eftir er so bert eitt at nevna/finnast at.

Mær tykir tað vera dekan ov nasadjarvt at lata danska (!!!) flogfarið lenda í Bergen, hvørja ferð ov mjørkatjúkt var at lenda í Vágum.

Hilmar Jan Hansen skrivur í sjónarmiðinum í dag um »Tjaldrið« og »Seyðabrævið«.

Havi eg lært mína søgu rætt, var tað júst í Bergen, at »Seyðabrævið« seinast hvar.

Tí máttu teir heldur lagt doydn á fingrið hatta flogfarið niður onkra aðrastaðni. Kanska í Íslandi?

Síðsta hjartasuffið

Og so síðsta hjartasuffið. Hví í allari víðu verð skuldi bert eitt av seks fólkum í landstýrinum røkja eina so týðningarmikla uppgávu, sum at biða eftir brævinum vesturi í Vágum.

Slíkt má ikki henda aftur! Næstu ferð mugu í minsta lagi vera tvey umboð fyrri landsstýrið, og annað teirra eigur helst at vera sjálvur lögmaður.

Hilmar Jan Hansen